

[C. F. Sørensen.]

og de Konservative, det hele og fulde Ansvaret, og mit Parti har ingen Interesse i at hjælpe dem ud af den Suppedas, de selv har bragt sig i.

Ellinger: Som det fremgaar af Betænkningen, har mit Parti ikke kunnet tiltræde det stillede Ændringsforslag, og jeg skal bemærke, at det ganske vist er oplyst under Forhandlingerne i Folketinget om denne Sag, at der ved Kronestigningen kan siges at være sparet en 1½ Mill. Kr. af de 30 Millioner, der i denne Forbindelse er Tale om, men at det tillige er oplyst, at naar Ministeriet i sin Tid nøjedes med at stille Forslag om 30 Mill. Kr., skønt man i og for sig ønskede at have et større Beløb til Raadighed til de Ting, her er Tale om, gjorde man det i det Haab, at det var muligt gennem de ordinære Bevillinger at supplere dette Materiel, saaledes at man kunde naa det tilsigtede.

Det er meget rigtigt, at Flaaden er i en saadan Tilstand, at en hurtig Opbygning maa finde Sted. Men vi mener i Overensstemmelse med den gamle Selvfølgelighed, som dog alligevel i sin Tid spillede en vis Rolle: Lov er Lov, og Lov skal holdes, at de dertil fornødne Bevillinger maa gives i Overensstemmelse med Lovens Krav. Og jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at Statskassens Tilstand skulde være saaledes, at de Beløb, der her kan være Tale om, ikke kan skaffes; dette kan med stor Lethed gøres.

Men det er meget rigtigt, at de Forudsætninger, under hvilke Loven blev givet i 1922, desværre ikke har vist sig at slaa til. Det parlamentariske Ansvaret herfor hviler naturligvis paa den daværende Forsvarsminister, det saglige Ansvaret maa ligge hos Direktøren for Marineministeriet.

Naar imidlertid det stillede Ændringsforslag gaar ud paa, at de 2 Mill. Kr. skal anvendes til Nybygning af Torpedo- og Undervandsbaade, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at med denne Ordlyd kommer man ind paa noget lignende som det, der har vist sig at være Tilfældet for 1922-Ordningens Vedkommende, nemlig at man stiller Forslag om et Materiel, som aldeles ikke kan anskaffes for den givne Bevilling. Thi Forholdet er det, at en Torpedobaad koster noget over 1½ Mill. Kr. og en Undervandsbaad noget over 2 Mill. Kr. Naar man altsaa stiller Forslag om Anvendelse af 2 Mill. Kr. til Nybygning af Torpedo- og Undervandsbaade, vil man meget let derigennem fremkalde den Forestilling ude i Befolkningen,

som ikke kan være inde i Enkelthederne, at nu sker der virkelig en antagelig, en betydningsfuld Opbygning af Flaaden. Men vi, som er inde i Tingene, ved, at dette sker i Virkeligheden ikke, saa ogsaa af den Grund kan vi ikke tiltræde Ændringsforslaget.

Jeg gentager, at de Bevillinger, som Forsvarslovene af 1922 kræver til Flaadens Indretning, maa gives paa Finanslovene, og jeg henstiller, at alle — især da ogsaa den højtærede Minister mener, at Flaaden trænger til en Reorganisation — forener sig om at medvirke til, at dette kan ske, da Staten har Midlerne dertil.

Veistrup: Jeg skal ikke forsøge at rejse en ny stor Debat om et gammelt Stridsspørgsmaal. Man har Grund til at forbavses over, at man stadig ofrer Millionbeløb til Supplering af en Ordning, som er forladt af Guder og Mennesker. Thi alle erkender nu Nødvendigheden af en Nyordning inden saa forfærdelig længe. Nu kan det godt være, at Sagen er vanskelig for den ærede Ordfører og hans Parti, for han er i nogen Grad bundet af Fortiden; og skønt det ellers i mange andre Tilfælde synes, at Partiet har forholdsvis let ved at komme til Rette med Fortiden, kan det maaske være lidt vanskeligt i dette Forhold.

Det forekommer mig imidlertid, at Sagen rummer et Lyspunkt, nemlig dette, at medens man i Fjor var inde paa, at det vilde være umuligt at unddrage Hæren nogen af de Bevillinger, her er Tale om, synes det ikke absolut at være Tilfældet i Aar. En Spareforanstaltning vil man ganske vist ikke høre Tale om, det vil man i Øjeblikket ikke gaa med til. Men hvis den Sum, her er nævnt, kunde gaa ind i en Plan med Hensyn til Flaaden, som vi kunde give vor Tilslutning, stillede det sig noget anderledes. Vi kan altsaa ikke være med til at gennemføre en Ordning som den, her er tænkt paa. Det er maaske rigtigt nok som fremført af den ærede Ordfører, at Flaaden ikke er særlig mobil, og at en Forbedring af Flaaden i stor Udstrækning kan være paakrævet.

Naar jeg, som sagt, erindrer det ærede Medlems Udtalelser i Fjor om, at vi var nødt til at bruge de Beløb, her er Tale om — det var oven i Købet saadan, at nogle af de Ting, der var anskaffet i Henhold til Loven om ekstraordinære Bevillinger, allerede var forældede —, forekommer det mig noget vanskeligt i dette Øjeblik at sige, at nu kan man godt undvære de to Millioner. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har erkyndiget sig om, hvordan Hærens Tilstand er, jeg ved ikke, om det ærede Medlem har spurgt, hvad